

2. VELIKONOČNA, BELA NEDELJA, 3. 4.

7.00: vsi + DEŽELAKOVI

9.00: + Martin JAKOPIČ, 17. obl. in žena Karolina

10.30: + Franc JUVAN, 4. obl.

+ Zdravko BREČKO

PRAZNIČNI DOGODKI

Pred nami je velikonočni ponedeljek, ko se bomo odpravili v naš Emavs. Tudi letos je mnogo razlogov, da posnemamo ta dva neimenovana učenca, ki sta odhajala iz Jeruzalema zaradi razočaranja nad dogodki, ki so se zgodili. A ta dva razočarana in namenjena, da nemudoma zapustita mesto žalosti, sta bila ves dan deležna spremljanja Njega, ki ga sicer nista poznala, a sta mu vendarle prisluhnila. Prepoznala sta ga po lomljenju kruha in v moči tega spoznanja po srečanju z Jezusom ponovno usmerila svoje korake nazaj v Jeruzalem, da svojim prijateljem poneseta nad vse dragoceno in daleč najpomembnejše sporočilo, da je Gospod resnično vstal. V enem samem dnevu, še več, v enem samem trenutku, jima je bilo razodeto najveličastnejše sporočilo, ki je v celoti spremenilo njuno nadaljnjo pot. Želim sebi in vam, da bi letošnjo pot v Jeruzalem skupaj doživeli v tem spoznanju ob lomljenju kruha. A ne obupajmo, četudi je naše srce še vse preveč v tistem jutru, ki nima izkustva ponujenega razlomljenega kruha iz Zveličarjevih rok. Njegovo sporočilo je tako močno, da nas bo prav gotovo doseglo, če bomo dopustili, da bo naše srce goreče v nas ob poslušanju ali prebiranju dogodkov v luči odrešenjske zgodovine. Morda se počutimo kot Magdalena, ki je namenjena jokajoča na poti h grobu, da izkaže poslednjo ljubezen mrtvemu Učeniku. Bodimo dovzetni za Njegov klic, da nas četudi mislimo, da je samo vrtnar, a vendarle kliče po imenu. Ker ve za naše ime, imamo vse razloge za upanje. Vaš duhovnik Rok M.

Župnijski list izdaja nadžupnija Laško. Ogledate si ga lahko tudi na <http://www.zupnijalasko.si> Odgovarja Rok Metličar.

Maše v prihodnjem tednu

VELIKA NOČ, 27.3.

6.00: procesija; sv maša: živi in rajni farani

+ Jože PUŠNIK

+ Jože ŽELEZNIK

9.00: + starši, brat, tri sestre ZORKO in starši LONČAR

10.30: + Avgust, Angela in Karel TERŠEK

PONEDELJEK, 28.3., velikonočni ponedeljek

7.00: + Angela KOLŠEK, obl., dva Karla, Katarina in Terezija

9.00: + Stanislav PUŠNIK (Debro), 13. obl.

10.30: **Marija Gradec:** + Ana in Alojz TERŠEK

TOREK, 29.3., sv. Štefan IX., papež

19.00: + Ivan SIKOVŠEK

+ Franc POTREBUJEŠ, 1. obl.

po maši biblična skupina

SREDA, 30.3. sv. Zosim, škof

7.30: + dva Ivana MAROT in rodbina KOLŠEK

+ Valentin VIDIC

+ Alojz OŽEK

ČETRTEK, 31.3. sv. Gvido, opat

19.00: + Marija in Jože TUŠEK, Helena in Lojze HVALIČ

+ Franc VODOPIVC

+ Stanislava STARC

PETEK, 1.4. sv. Tomaž Tolentinski, muč.

7.30: + Karl PAJK in vsi + iz družine PAJK

19.00: + Antonija in Franc RAJH ter stari starši ROMIH

+ Anton, Angela TERŠEK in sorodniki

SOBOTA, 2.4. sv. Frančišek Paolski, pušč.

19.00: + Franc, Štefanija KLINAR in rodbina

(Lahomšek)

+ Bojan KNEZ

po večerni maši celonočno češčenje Najsvetejšega

MARTINOVA LILIJA

27. marec 2016, leto 8, št.: 13

Velikonočno voščilo

Naj vam da luči, da spoznate kaj je dobro.

Naj vam da moči, da storite kar je prav.

Naj vam da notranjega miru, da boste živeli v veselju.

Dopustite, da bo vesela novica o Kristusovem vstajenju segla do srca.

Vaši duhovniki vam želimo blagoslovljene velikonočne praznike!

Leto usmiljenja

Svetopisemski obraz usmiljenja:

Bog postane človekov prijatelj in zaveznik

Kot zaščito pred poplavami gradimo in utrjujemo nasipe, nameščamo zapornice. Nasip, ki ga je Bog ponudil človeku, se je z grehom napuha, samozadostnosti in nepokorščine podrl. Voda zla je preplavila človeštvo. In tu so že prve posledice. Kajz iz ljubosumja ubije svojega brata Abela. Ko Gospod (tu lahko rečemo tudi: glas vesti) vpraša Kajna, kje je njegov brat, le-ta odgovori: "Ne vem. Sem mar jaz varuh svojega brata?" (1 Mz 4,9). To je ubiti človeka pomeni zavreči tistega, ki življenje daje, Boga samega. Bog se zato toži in žalostno ugotavlja: "Glas krvi tvojega brata vpije iz zemlje k meni" (1Mz 4, 10). Kako s krvjo napojena je do danes postala naša zemlja! Kako vpije in kriči, tudi pri nas v Sloveniji. Po človeški logiki bi moral Bog ostati pri prvem. Zvone Štrubelj

Zahvala vsem, ki ste v teh dneh še posebej aktivno sodelovali in tako sooblikovali dneve, ki so nas pripeljali k obhajanju velikonočnega praznika. Zahvala za čiščenje cerkve in okolice, popravo strehe na župnijski cerkvi in vse priprave za velikonočne praznike. S pripravo svetišča in bogoslužja je v teh dneh res veliko dela. Vse opravljeno nas navdaja z notranjim zadovoljstvom in najzlahnejšim izkustvom, ki nam ga podarja Gospod.

Zahvala in voščilo Župnijske Karitas

Župnijska KARITAS Laško se zahvaljuje vsem Vam, ki ste nesebično priskočili na pomoč vsem pomoči potrebnim, s svojimi velikodušnimi darovi v času posta. Hvala za vsak vaš denarni prispevek, za hrano in ostale potrebščine, ki ste jih prinesli v cerkev ali jih drugače spravili do nas. Bog povrne vašo dobroto.

Voščilo slovenskih škofov

»Velika noč je praznik dokončne zmage življenja. To je uresničitev sanj o večnem življenju, ki se pojavljajo v vsakem človeškem srcu. Pa ne le zato, ker prazniki pri nas sovpadajo s prebujanjem narave, ampak zaradi Kristusove smrti in vstajenja. Velika noč je praznik nezaslišane zmage. Božje Jagnje se je v tej zmagi pokazalo močnejše od človeških volkov, Božja luč močnejša od teme in človeške zaslepljenosti, svetost Božjega Sina in sina človekovega močnejša kot vsi grehi sveta, življenje se je izkazalo za močnejše od smrti, ljubezen je le na videz šibkejša od hudobije, resnica je močnejša od vsake laži in zunanje moči. Velikonočne praznike v letu usmiljenja doživljamo na poseben način, kot razodetje neskončne Božje ljubezni in usmiljenja do človeške grešnosti in slabosti. Božji Sin se je ponižal, stopil v temo, raztrgal naše vezi in nas rešil greha ter nam podaril dar odpuščanja grehov v spovedi. Pri tem pa pokazal veliko usmiljenje do šibke vere in strahopetnosti apostolov. Tudi nas Jezus v tem letu vabi, naj vstopimo skozi njegovo prebodeno stran, ki so edina nova odprta sveta vrata, kjer lahko najdemo spravo, polnost življenja, notranji mir in veselje. Slovenski škofje želimo velikonočni mir in veselje vsem duhovnikom, redovnikom in redovnicam, vsem vernikom doma in po svetu, še posebej pa vsem bolnim in preizkušanim.«

Vaši škofje

Matijatov križ

Matijatov križ stoji v Spodnji Rečici 189 in ga je dal leta 1952 postaviti Matija Podkoritnik zaradi zaobljube. V prvi svetovni vojni je bil trobentač in ostrostrelčeva krogla ga je zadela v ličnico, vendar kosti ni prebila. Zdravnik v bolnišnici kroglo ni našel; šele po dveh mesecih, ko je Matija začelo nekaj boleti na hrbtu, krogla se je pod kožo selila od lica do hrbta, so jo na tem delu odkrili in jo izrezali. Ta čudež je pripisoval svetogorski Materi Božji, katere podoba je nosil na vrvici okrog vratu. Zaobljubil se je: če se srečno vrne domov, bo postavil kapelico v čast svetogorski Materi Božji. Zakaj ravno njej v čast? Med vojniki prve svetovne vojne je bila podoba omenjene Matere Božje razširjena verjetno zaradi tega, ker so se boji odvijali tudi na goriškem koncu in okolici Svete Gore. Po končani prvi svetovni vojni se je vrnil domov, čas se je odmikal ... Začela se je druga svetovna vojna in ta mu je vzela sina, pogrešanega v nemški vojski ... Med obema svetovnima

vojnama je družina živela v Šmohorju, a se je preselila na domačijo v Rečico. Leta 1948 se je odločil, da postavi kapelo in tako izpolni zaobljubo, a dovoljenja za postavitev kapele ni dobil. Zato je tiho sklenil, da postavi križ. Izdelal ga je sam, korpus (Jezusovo mrtvo telo) pa je kupil na sejmu pri neznanem rezbarju. Zaobljubo je uresničil leta 1952. Križ je leta 1953 blagoslovil gospod Lovrenčič, župnik pri Sv. Jederti nad Laškim. Renoviran je bil pred približno dvajsetimi leti. Lastnica znamenja je družina Krašovec, ki ga vzdržuje in krasi.